

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3864/2018
12.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Дејан Кљајић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Сувачар Санда, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 147/18 од 29.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 147/18 од 29.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1374/2017 од 12.01.2018. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев ради заштите од насиља у породици, утврђено је да тужени врши насиље над тужиљом и туженом су одређене мере заштите од насиља у породици. Туженом је забрањено да на било који начин даље узнемирава оштећену АА и наложено му је да се исели са личним стварима из куће у улици ... у Забрањено је туженом да се приближава тужиљи на удаљености мањој од 100 метара, да приступа њеној кући на наведеној адреси и радном месту тужиле у у ..., све на удаљености мањој од 100 метара. Наведене мере заштите од насиља у породици одређене су на период од годину дана и могу бити продужаване све док не престану разлози због којих су одређене. Одбијен је захтев да се туженом забрани приближавање оштећеној, приступа кући оштећене и да му се забрани приступ радном месту тужиле све на удаљености мањој од 300 метара. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 бр.147/18 од 29.03.2018. године жалбу туженог одбио и пресуду Основног суда у Новом Саду П2 1374/2017 од 12.01.2018. године потврдио у побијаном делу у којем је усвојен тужбени захтев тужиле.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени изјављује ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе које би могле представљати основ за уважавање ревизије туженог.

Према утврђеном чињеничном стању брак странака закључен је 1989. године. У браку је рођено двоје, сада одрасле деце. Тужени је дана 14.02.2017. године око 01,00 часова физички напао тужиљу у кући њене мајке у којој обоје живе у ..., тако што ју је почупао за косу, ошамарио и плукао уз погрдне изразе сумњајући да је извршила прељубу. О физичком насиљу је сачињен полицијски извештај. У јулу 2017. године тужени је више пута звао тужиљу телефоном и послао јој је преко 850 смс порука док је била на привременом раду у ... окривљујући је за прељубу, након што је видео њене слике са непознатим мушкарцем. Поруке су увредљиве и садрже претње смрћу и псовке. Полиција је туженом изрекла хитну меру привременог удаљавања из куће и забрану прилажења тужилји која је продужена у августу 2018. године. Тужени је након истека одређене мере поново претио тужилји и контактирао њене колеге и пријатеље, те се вратио у кућу у којој она живи. Тужилја је запослена у Тужени ради као физички радник у јавном предузећу. У току трајања поступка брак странака је разведен.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев.

Према члану 197. Породичног закона насиље у породици је понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице (став 1). Насиљем у породици између осталог нарочито се сматра наношење или покушај наношења телесних повреда, вређање као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање (став 2). По члану 198. став 3. истог закона мера заштите од насиља у породици може трајати најдуже годину дана. Чланом 199. истог закона прописано је да се мера заштите од насиља у породици може продужавати све док не престану разлози због којих је мера била одређена.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, да тужени према тужилји (а они су чланови породице на основу члана 197. став 3. тачка 1. Породичног закона), у дужем временском периоду ствара осећај страха и несигурности, да његово понашање одступа од стандарда нормалног комуницирања чланова породице и опхођења према тужилји - бившој супрузи, упућивањем вербалних

увреда чиме је испољио вид насиља у породици изричито предвиђен чланом 197. став 2. тачка 1 и 6. Породичног закона, на који начин је тужиљи нарушено спокојство и душевни мир и такво понашање усмерено на застрашивање тужиље, и угрожавање њеног психичког и телесног интегритета, то су се стекли услови за изрицање мере заштите од насиља у породици на основу члана 197. ставови 1. и 2. тачке 1. и 6. цитираног закона, забране приближавања тужиљи на одређеној удаљености и забране приступа туженог у простор око места становања тужиље и места где тужиља ради, јер су за то испуњени услови из члана 198. став 1. тачка 3. и 4. и став 3. Породичног закона.

Ревизијским наводима у суштини се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога, на основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић